

TEST DO BADANIA POSTAW ZWIĄZANYCH Z KOMUNIKOWANIEM SIĘ

Kontekst

Test do badania postaw związanych z komunikowaniem się (CAT), do samodzielnego wypełniania, został opracowany przez Bruttena w 1984 roku i opisany po raz pierwszy przez jego autora i Susan Dunham (1989). Początkowo test składał się z 35 krótkich stwierdzeń, do których dziecko w wieku szkolnym odnosiło się poprzez oznaczenie ich jako „prawdziwe” lub „fałszywe” dla jego mowy. Taka procedura testowa umożliwiła pomiar stopnia, w jakim relacje dzieci pozwalały stwierdzić o ich negatywnym nastawieniu do mowy. Stwierdzenia znalezione w CAT zostały wybrane z większego inwentarza związanych z mową przekonań, pozyskanych z analizy dokumentacji klinicznej i dotyczących dzieci, których płynność uznano za problematyczną. CAT skupia się na przekonaniach dzieci związanych z mową. Nie obejmuje pozycji, z których negatywne nastawienie może być pośrednio wnioskowane z reakcji walki, unikania lub zachowań emocjonalnych. W tym świetle CAT jest raczej miarą bezpośrednią niż wnioskowaną pośrednio (Sparzo, 1990). CAT pozwala diagnoście szybko, łatwo oraz w sposób obiektywny zbadać związany z mową system przekonań dzieci, których płynność mówienia jest kwestionowana (Converse, Presser, 1986).

Na przestrzeni lat dwie z oryginalnych pozycji testowych (nr 30 i 32) zostały usunięte, ponieważ badania replikacyjne wskazywały, iż pozycje te nie korelowały znacząco z wynikiem całkowitym (Bernardini, Vanryckeghem, Brutten, Cocco, Zmarich, 2009; Brutten, Dunham, 1989; Brutten, Vanryckeghem, 2003a, 2007; De Nil, Brutten, 1991; Jelčić Jakšić, Brestovci, 2000; Gačnik, Vanryckeghem, 2014; Kawai, Healey, Nagasawa, Vanryckeghem, 2012; Vanryckeghem, 2007a; Vanryckeghem, Brutten, 1997; Vanryckeghem, Hylebos, Brutten, Peleman, 2001). Uaktualnienie CAT doprowadziło do usunięcia kolejnych trzech pozycji (Vanryckeghem, Brutten, 2020a). Kolejność 30 stwierdzeń testowych poprawionego podtestu CAT stała się losowa, aby uniknąć zestawiania stwierdzeń wskazujących na negatywne nastawienie w stosunku do mowy w kolejności przewidywalnej lub prowadzącej do zastosowania przez badanego zestawu spójnych ze sobą odpowiedzi. Jeżeli 17 pozycji CAT dziecko zaznaczy jako „prawdę”, a 13 jako „fałsz”, diagnosta otrzyma informację o negatywnym nastawieniu do mowy. Wynik całkowity przedstawia liczba negatywnych reakcji, które zgłasza dane dziecko w kwestii swojej mowy lub swojego sposobu mówienia.

Dziecko jest proszone o to, by zakreśliło kółkiem słowo „prawda” przy stwierdzeniach, które oddają jego nastawienie do własnej mowy, i „fałsz” przy stwierdzeniach, które nie odpowiadają przekonaniom charakterystycznym dla jego mowy. Od-